

الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ». «بَخِيلٌ هُفَّهُ خُوكُ دَى چې زه ئې پە وراندى ياد شم او درود راباندى ونه وايى

له حسين بۇن علي بن ابي طالب رضي الله عنهمما خخه روایت دى وايى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمایل: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ». «بَخِيلٌ هُفَّهُ خُوكُ دَى چې زه ئې پە وراندى ياد شم او درود راباندى ونه وايى».

[صحیح]

رسول الله صلى الله عليه وسلم د هفه د نوم، لقب او صفت په اورىدلۇ سره پر هفه د درود نه ويلو پە اىرە خبردارى ورکىرى او فرمایىلى يې دى چې: بشىپەر بخيل هفه خوك چې زه يې پر وراندى ياد شم او درود راباندى ونه وايى، ئىكە چې: لومىرى: دا پە داسىپ يو خە بخل دى چې له املە يې هيڭىش شى له لاسە نە ورکوي؛ نە لېر او نە بېر، نە پېرى پىسىي ورکوي او نە پېرى زيات زيار باسى. دويم: دى انسان پە خېل ئان بخل وکىر او پە رسول الله صلى الله عليه وسلم د درود ويلو له املە يې له ثواب خخه محروم كېر؛ ئىكە چې پە درود نه ويلو سره يې د داسىپ يو حق له ادا كولو جە وکىرە چې ادا كول يې پېرى لازم و، ئىكە چې امر ورتە شوى او ثواب پېرى تر لاسە كىرى. درىم: پە درود ويلو كې د رسول الله صلى الله عليه وسلم د حق يوه بىرخە ادا كىرى، ئىكە چې هفه مور يوه كىرى يو، مور تە يې لارىسۈونە كىرى، او ھمفە مور د الله جل جلالە لارى تە بلىي يو، او دا وحى او دا شريعت يې مور تە راۋىرى، نو هفه -لە الله جل جلالە وروستە- زمور د ھدایت لامى دى، نو خوك چې پېرى درود نه وايى هفه پە خېل ئان او خېل نبى صلى الله عليه وسلم بخل كوي، او تر تولو كۆچنى حق يې نە ادا كوي.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/5403>